

Rapport

Datum: 25 mei 2005

Rapportnummer: 2005/154

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een ambtenaar van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost op 5 mei 2004 hem - na een bekeuring te hebben gegeven wegens fout parkeren - heeft geïntimideerd door op te merken: 'we komen elkaar nog wel tegen'.

Beoordeling

I. Algemeen

1. Op 5 mei 2004 zag een ambtenaar van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost dat de auto van verzoeker stond geparkeerd op het trottoir en besloot daarvoor een bekeuring uit te schrijven. Terwijl de politieambtenaar daarmee bezig was, kwam verzoeker naar buiten. Verzoeker sprak de politieambtenaar aan en gaf hem te kennen het niet eens te zijn met de bekeuring. De politieambtenaar gaf verzoeker te kennen dat hij het aangevoerde niet steekhoudend vond en ging door met het uitschrijven van de bekeuring wegens fout parkeren.

2. Verzoeker was het niet eens met de gang van zaken en vond dat de politieambtenaar zich op een intimiderende wijze tegenover hem had gedragen. Hij diende daarover een klacht in bij het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost. De beheerder van dat korps achtte die klacht ongegrond. Verzoeker wendde zich daarop tot de Nationale ombudsman met het verzoek een onderzoek in te stellen.

II. Ten aanzien van de klacht

1. Verzoeker klaagt erover dat de ambtenaar van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost hem na de bekeuring te hebben gegeven wegens fout parkeren, heeft geïntimideerd door op te merken 'we komen elkaar nog wel tegen'.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. Hij deelde in reactie op de klacht mee dat de politieambtenaar als buurtbrigadier werkzaamheden verricht in een drukke wijk die om veel politieaandacht vraagt. De strekking van de mededeling van de politieambtenaar aan verzoeker was dat hij vaak in de buurt was en dat van hem onder andere werd verwacht dat hij in voorkomende gevallen ook verbaliserend zou optreden. Volgens de korpsbeheerder betrof dit een mededeling van informatieve aard.

3. Politieambtenaar V. verklaarde tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman dat hij als buurtbrigadier is belast met de handhaving in een wijk van Eindhoven. Op 5 mei 2004 had hij besloten een bon uit te schrijven voor een op de stoep geparkeerde auto. Terwijl hij daar stond was verzoeker naar buiten gelopen. Volgens hem was verzoeker meteen nogal opgewonden. Hij had verzoeker verteld dat hij een bon kreeg voor fout parkeren. Verzoeker bleef echter opgewonden en probeerde telkens uit te leggen waarom

hij de auto zo geparkeerd had. Verzoeker was tegen hem gaan schelden en had op een gegeven moment gezegd: 'Je bent een lul'. In reactie daarop had hij gezegd: 'Zo moet je maar beginnen, ik ben buurtbrigadier, dus je zult me wel vaker tegenkomen'. Zijn reactie was er puur op gericht om te laten weten dat dergelijke opmerkingen de verhoudingen niet verbeteren en dat hij inderdaad vaker in de wijk was te vinden. Dat was helemaal niet intimiderend bedoeld, maar puur feitelijk, aldus V.

4. Getuige M. verklaarde tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman dat de politieambtenaar aan verzoeker had verteld dat hij in overtreding was. Volgens M. was het gedrag van de politieambtenaar agressief en gedroeg verzoeker zich rustig. Verzoeker wilde wel uitleggen waarom hij zijn auto verkeerd had geparkeerd en onderbrak de politieambtenaar telkens om zijn verhaal te vertellen. Volgens M. had verzoeker zeker niet staan schelden tegen de agent.

5. Getuige W. verklaarde tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman dat verzoeker echt tekeer ging tegen de politieambtenaar, terwijl de politieambtenaar probeerde zich te verdedigen. Verzoeker bleef vragen aan de politieambtenaar of het wel nodig was om een bon uit te schrijven. Volgens W. had de politieambtenaar op een gegeven moment tegen verzoeker gezegd: 'Als ik jou de volgende keer tegenkom'. Verzoeker was daarop boos geworden en had gezegd: 'Ben je me aan het bedreigen of zo'. Verder had de politieambtenaar tegen verzoeker gezegd dat hij zijn auto maar beter goed kon parkeren voortaan 'want je zult me wel vaker tegenkomen'.

6. Verzoeker deelde tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman nog mee dat hij de politieambtenaar niet had uitgescholden. Hij had de politieambtenaar wel verteld dat hij niet objectief bezig was, waarop de ambtenaar agressief werd. Volgens verzoeker was de gewraakte opmerking van de politieambtenaar, gezien zijn intimiderende blik en toon van zijn stem, bedreigend bedoeld.

7. Het vereiste van een correcte bejegening houdt in onder meer in dat bestuursorganen burgers beleefd en fatsoenlijk moeten behandelen. Dit vereiste brengt mee dat een politieambtenaar in zijn communicatie met een burger zich dient te onthouden van opmerkingen die erop neerkomen dat hij van zijn bevoegdheid in relatie tot die burger in het bijzonder gebruik zou kunnen maken.

8. Op grond van het vorenstaande kan niet precies worden vastgesteld wat verzoeker en de betrokken ambtenaar tegen elkaar hebben gezegd. Wel valt eruit op te maken dat verzoeker zeer vasthoudend en bovenmatig heeft geprotesteerd tegen het uitschrijven van de bekeuring en dat de politieambtenaar in reactie daarop heeft gezegd dat verzoeker hem nog wel vaker zal tegenkomen. Verzoeker heeft uit die opmerking opgemaakt dat de politieambtenaar met name zijn parkeergedrag zal gaan controleren. De Nationale ombudsman acht het echter aannemelijk dat de politieambtenaar verzoeker slechts heeft willen meegeven dat hij als buurtagent vaker in de wijk zal surveilleren en geenszins de

bedoeling heeft gehad om verzoeker in het bijzonder te intimideren met zijn bevoegdheid. De politieambtenaar heeft dan ook niet gehandeld in strijd met het vereiste van een correcte bejegening.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van een ambtenaar van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost is niet gegrond.

Onderzoek

Op 3 augustus 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer N. te Eindhoven, met een klacht over een gedraging van een ambtenaar van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost (de burgemeester van Eindhoven), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Daarnaast werd de betrokken ambtenaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Verder werden de betrokken ambtenaar en twee getuigen gehoord.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrok'kenen. De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Betrokken ambtenaar V. berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Verzoeker diende bij brief van 5 mei 2004 een klacht in bij het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost. In die brief schreef verzoeker onder andere:

"...Bij deze dien ik een klacht in (...) tegen de buurtbrigadier die op 05 mei 2004 een bekeuring uitschreef voor het fout geparkeerd staan van mijn voertuig.

(...) 's Avonds is het gewoon vol in de X-sstraat en de Y-laan. Mijn auto stond niet in de parkeervak vanwege dat er 's avonds geen plaats was. Op het moment dat de agent de bekeuring uitschreef was er inderdaad plaats, maar ik was net wakker. Hij maakte een opmerking van 't is nu 13.30 uur, er is toch plaats genoeg? Maar zoals ik al zei, ik was net wakker. En nee, ik kon mijn auto niet twee blokken verder opzetten, ik kwam gisteravond met barstende koppijn van het ziekenhuis, gebroken neus. Denkt u dan echt dat ik met mijn hoofd erbij ben? En sowieso, de auto op de plek waar hij stond hinderde niemand. Al twee jaar woon ik in deze straat maar nog nooit zoiets belachelijks meegemaakt. Ik begrijp dat het er niet uitzag vanwege de vrijgekomen parkeervakken, maar ik was niet eerder wakker. Ik zal bewijs dat ik van het ziekenhuis kwam meesturen.

(...) (Ik; N.o.) hou (...) niet van bedreigingen en insinuaties van 'oow ik zie dat de auto is ingevoerd, is ie verzekerd' op een sarcastische toon, want dat had hij gewoon kunnen opvragen. En (...) dat hij tegen mij bedreigend zei dat we elkaar nog wel tegenkomen. Wat moet dat betekenen? Dat hij mij nou express gaat benadelen als hij naar dingen gaat zoeken? (...) Jullie kunnen niet alles maken. Zowat heel de straat stond erbij, dus ik heb getuigen genoeg, tegen de ene agent op zijn fiets..."

2. De korpsbeheerder reageerde bij brief van 19 mei 2004 op de door verzoeker ingediende klacht. In die brief deelde de korpsbeheerder onder meer mee:

"Op 5 mei 2004, omstreeks 13.30 uur bent u bekeurd terzake het parkeren van uw auto op het trottoir bij uw woning. De bekeuring werd uitgeschreven door de hoofdagent van politie V. Volgens V. stond de auto dwars op het trottoir, zodanig dat de vrije doorgang op het trottoir ernstig belemmerd werd. Ter plaatse heeft u V. aangesproken en hem te kennen gegeven het niet eens te zijn met de bekeuring. U was de avond daarvoor naar het ziekenhuis geweest in verband met een gebroken neus. Daardoor had u hevige hoofdpijn en heeft u er niet meer bij nagedacht om uw voertuig aan de kant van de weg te parkeren. Tijdens de bekeuringsituatie heeft u het optreden van V. als bedreigend ervaren. Volgens V. was uw optreden echter nogal heftig en begon u naar hem te schelden. Daarop heeft hij u medegedeeld dat hij buurtbrigadier in uw wijk was en regelmatig in de X-sstraat was om daar eventueel verbaliserend op te treden. Van enige bedreiging naar u toe is volgens hem geen sprake geweest.

Uit het ingestelde onderzoek concludeer ik dat uw klacht ongegrond is."

B. Standpunt verzoeker

Verzoekers standpunt staat samengevat weergegeven onder KLACHT.

C. Standpunt korpsbeheerder

1. De korpsbeheerder deelde bij brief van 28 september 2004 aan de Nationale ombudsman onder meer mee:

"Ingaande op het aspect in de klachtformulering dat de politieambtenaar V. de heer N. zou hebben geïntimideerd door op te merken: 'We komen elkaar nog wel tegen', ben ik van mening dat de klacht ongegrond is. In een brief aan de heer N. die op 11 juni 2004 aan hem is verzonden, heb ik de motivatie daarvoor weergegeven. In aanvulling daarop deel ik u mede dat de heer V. buurtbrigadierwerkzaamheden verricht in een drukke wijk die om veel politieaandacht vraagt. Dit geldt ook voor repressieve handelingen. Ik heb begrepen dat de strekking van zijn mededeling aan de heer N. was dat de heer V. vaak in de buurt was en dat van hem onder andere werd verwacht dat hij in voorkomende gevallen ook verbaliserend zou optreden. Dit betrof een mededeling van informatieve aard. Ik betreur het dat de heer N. deze opmerking als op de persoon gericht en bedreigend heeft ervaren."

D. Reactie verzoeker

1. Verzoeker regeerde bij brief van 18 oktober 2004 op het standpunt van de korpsbeheerder. In die brief merkte verzoeker onder meer op:

"Nogmaals, ik ben het niet eens met de constatering van de korpschef. Hoe kan hij erover oordelen als hij er zelf niet bij was? Juist, alleen op woord van de betreffende agent, die naar mijn mening het verhaal in zijn voordeel vertelt. Ik heb mijn getuigen.

Sowieso was de agent (...) met het uitschrijven van de bon al subjectief en niet objectief. 'Wij zien het vaker door de vingers', zei hij. Nou waarom mij als persoon benadelen. Sowieso had ik een letsel, voor mij een goede reden. Daarbij, beter gezegd, daar boven op heeft hij mij nog eens mensonwaardig behandeld.

Ik ben nu nog bereid om een redelijke oplossing te vinden. Want voor mij is het geen probleem om verdere stappen te ondernemen. Deze agent heeft geen poot om op te staan. Zoals ik al zei ik heb m'n getuigen. Informatief? Nee, dit was op een sarcastische dreigende toon."

2. Verzoeker stuurde bij brief van 17 november 2004 die schriftelijke getuigenverklaringen toe. In die brief delen de getuigen M., W. respectievelijk en H. onder meer mee:

"M.:

Ik stond samen met W. en H. buiten op de bewuste dag. Het begint op het moment dat een agent op de fiets stopt bij de auto van de buurman (...) want de auto stond niet in het parkeervak. Ondertussen belt W. aan bij de buurman en die komt uit zijn slaap gehaald de deur open doen. W. zegt tegen hem van: 'Ik zou maar effe naar buiten komen want die agent wilt jou waarschijnlijk gaan bekeuren'. Dus de buurman komt met alleen maar een

broek aan naar buiten en probeert de bekeuring met zijn verhaal tegen te houden. En dit was dat de auto niet in het vak stond vanwege dat het 's avonds zo vol was en hij van het ziekenhuis was gekomen met een gebroken neus, en dat hij niet in staat was vanwege de pijn om de auto een paar straten verderop te parkeren. De agent antwoordt alleen maar van het is al 14.00 uur, je had je auto allang kunnen wegzetten. Dat is al het eerste stuk dat ik denk van, de agent moest hem om een of andere rede niet, want hij had net uitgelegd dat hij laat in slaap was gevallen door de pijn en vandaar dat hij nog sliep. Een andere rede is de agent alleen zijn auto bekeurt terwijl een auto achter die van de buurman in de tegengestelde richting geparkeerd staat en nog eens dat onze straat eenrichtingsverkeer is. Nou om zulke dingen zegt de buurman rustig dat de agent zijn werk niet goed doet en dat hij hem niet eerlijk behandelt. Door de manier van praten van de agent merken ik en mijn vrienden dat de agent geïrriteerder reageert door de opmerkingen van de buurman omtrent zijn manier van werken (ondertussen komen er meer bewoners de deur uit om te kijken wat er aan de hand is).

Op dat moment begint hij ook sarcastisch te worden en zegt: 'Ik zie dat jou auto is ingevoerd, is ie gekeurd en verzekerd?'. De buurman antwoordt hierop dat dit werkelijk nergens op slaat en dan vraagt hij aan de buurman waar hij woont. De buurman antwoordt: hier op 124. En dan zegt de agent op een bedreigende toon ik ben hier de buurtbrigadier, we komen elkaar nog wel tegen. De buurman stond inmiddels alweer een stuk van de agent vandaan en kwam weer in de richting van de agent en vroeg wat zijn uitspraak te betekenen had en weer op een intimiderende toon zei hij: 'Precies zoals ik het zeg'. Waarop de buurman zei van je bedreigd mij en terug naar zijn woning liep en de deur dichtsloeg. In mijn waarneming heeft de buurman niks verkeerd gezegd of gedaan. Ik hoor ook de bewoners die buiten staan zeggen van wat hier nou is gebeurd werkelijk nergens op slaat. Hier is ook een parkeer probleem zelfs de straten erlangs zijn 's avonds overvol. Ik heb de buurman ook later gezegd feitelijk kon hij jou wel bekeuren omdat je auto niet in de parkeervak stond maar de manier waarop kan echt niet. Een agent moet objectief zijn en moet zich niet zo laten gaan.

W.:

Ik sluit me bij M.'s verhaal aan omdat ik dit ook zo heb gezien en gehoord. En ik wil daaraan toevoegen dat ik echt wel weet wat ik heb gehoord omdat ik gedurende het geval tussen de agent en de buurman in stond en ook duidelijk de al genoemde sarcastische, bedreigende uitspraken heb gehoord, daarbij ook zijn intimiderende gezichtttrekken heb kunnen zien, waaruit het niet anders kan dat het zo bedoeld is geweest.

H.:

Ik sluit me bij het verhaal van M. aan. En dat ook ik heb gezien en gehoord dat de buurman oneerlijk is behandeld, vanwege dat er ook een andere auto verkeerd stond en niet is bekeurd. En op het laatst de bedreiging zoals eerder genoemd was voor niet alleen

mij maar ook de omstanders goed te horen."

E. Verklaring betrokken ambtenaar

De heer V., ambtenaar van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost, verklaarde op 13 januari 2004 telefonisch tegenover een medewerker van het bureau Nationale ombudsman onder meer:

"Sinds maart 2004 ben ik buurtbrigadier bij het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost en ben aan het werk binnen een gedeelte van de wijk Tongelre in Eindhoven. Binnen de politie staat deze wijk bekend als een impulswijk met nogal wat problemen, er wonen veel nationaliteiten door elkaar en er is nogal veel criminaliteit. Als buurtbrigadier ben je belast met handhaving.

Ik kan u het volgende meedelen over het incident met betrekking tot verzoekers klacht. Zijn auto stond compleet dwars op de stoep geparkeerd. Er kon geen voetganger of kinderwagen langs. Dus ik besloot om een bon uit te schrijven. Terwijl ik daar stond, liep een van de buurtbewoners naar het huis van de eigenaar, de heer N., die vervolgens in zijn boxersshort naar buiten kwam gelopen.

De heer N. was meteen nogal opgewonden. Als ik een bekeuring uitschrijf, dan leg ik aan mensen wel uit waarom. Ik vertelde hem dat hij een bon kreeg voor fout parkeren. De heer N. bleef opgewonden, probeerde telkens uit te leggen waarom hij de auto zo geparkeerd had, dat hij in het ziekenhuis was geweest de avond tevoren, niet ver naar huis had kunnen lopen en 's ochtends nog niet in de gelegenheid was geweest om de auto te verzetten.

Ik begreep dat hij pas net zijn bed uit kwam, maar het was al ongeveer halftwee en naar mijn mening had hij zijn auto al veel eerder kunnen wegzetten. Dus ik bleef bezig mijn bon te schrijven.

Het klopt dat we soms wel dingen door de vingers zien, in de wijk Tongelre is een enorm groot parkeerprobleem. Maar als buurtbrigadier hou je je bezig met handhaving op straat, dus als iemand zijn auto op die manier neerzet, dan is het voor mij duidelijk dat ik daar een bekeuring voor uitschrijf. Zijn manier van parkeren leek nergens op. Als mensen geen plek kunnen vinden op hun eigen straat, kunnen ze ook wel om de hoek parkeren.

De heer N. begon ook wel tegen mij te schelden. Op een gegeven moment zei hij: 'Je bent een lul'. Mijn reactie daarop was: 'Zo moet je maar beginnen, ik ben buurtbrigadier, dus je zult me wel vaker tegenkomen.' Mijn reactie was er puur op gericht om te laten weten dat dergelijke opmerkingen de verhoudingen niet verbeteren en ook dat ik inderdaad vaker in de wijk ben te vinden. En dat is helemaal niet intimiderend bedoeld, maar puur feitelijk."

F. Verklaring getuigen

1. De heer M. verklaarde op 12 januari 2004 telefonisch tegenover een medewerker van het bureau Nationale ombudsman onder meer:

"In antwoord op uw vraag over de toedracht van het incident, kan ik u nog het volgende meedelen. Ik stond met enkele andere mensen op enige afstand te kijken naar wat er gebeurde. De heer N. had inderdaad zijn auto fout geparkeerd, toen hij een bekeuring kreeg. Bij ons in de straat is het namelijk heel moeilijk om een parkeerplaats te vinden na zes uur 's avonds.

Ik vond de agent heel agressief. Alhoewel ik niet direct voor zijn neus stond, kon ik wel volgen wat er gezegd werd.

De agent vertelde aan de heer N. dat hij in overtreding was. Hij zei tegen de heer N. dat als hij nog een keer zoiets zou flikken, dat hij hem dan dubbel zo zwaar zou straffen. De heer N. wilde uitleggen waarom hij zijn auto fout had geparkeerd, maar de agent wilde daar helemaal niet op ingaan. Het gedrag van de agent was agressief, dat vond de heer N. ook.

U vraagt mij naar de houding van de heer N. Die gedroeg zich rustig, maar wilde wel uitleggen waarom hij zijn auto verkeerd had geparkeerd. Daarom onderbrak hij de agent telkens om zijn verhaal te vertellen. Maar hij kreeg geen enkel begrip van de agent. Volgens mij wist de heer N. wel dat hij fout geparkeerd stond.

(...) Tenslotte kan ik vermelden dat de heer N. zeker niet stond te schelden tegen de agent."

2. De heer W. verklaarde op 12 januari 2004 telefonisch tegenover een medewerker van het bureau Nationale ombudsman onder meer:

"Ik kan u het volgende vertellen wat betreft het incident op 5 mei 2004. Ik stond met een andere buurjongen buiten en was met mijn auto bezig. Ik had al gezien dat een agent op zijn fiets twee keer door de straat was gereden, hij leek op zoek te zijn.

Hij stopte bij de auto van mijn buurman die een stukje verderop stond geparkeerd. Ik liep er naar toe om te zien wat er gebeurde. De auto stond op zich wel scheef geparkeerd, maar er was volgens mij nog voldoende ruimte om te passeren. De agent zei tegen mij dat de auto de brandgang blokkeerde. Ik was het er niet mee eens en vroeg hem of de eigenaar de auto nog kon verplaatsen om zo te voorkomen dat hij een boete kreeg. De agent antwoordde daar niet op, hij keek alleen maar naar mij en zei dat je een auto gewoon goed in het parkeervak moet zetten. Ik zei nog tegen hem dat het in onze straat heel lastig is om een parkeerplek te vinden en ging toen op weg om mijn buurman uit huis te halen en hem te waarschuwen dat hij een bon kreeg. Die buurman woonde er nog maar net, hij woonde voor het eerst op zichzelf en ik begrijp best dat hij zo'n bon dan niet echt kan gebruiken.

De buurman moest eerst nog zijn broek aantrekken en liep toen naar zijn auto. Ik stond niet echt bij hem en de agent, maar wel tussen zijn huis en de plek waar de auto geparkeerd stond. Ik kon nog wel min of meer horen wat er gezegd werd. De buurman ging echt tekeer tegen de agent, terwijl de agent probeerde zich te verdedigen. Ik bedoel dat de buurman bleef vragen aan de agent of het wel nodig was om een bon uit te schrijven, maar de agent bleef in feite maar doorschrijven op zijn bon. Intussen waren er ook al veel andere mensen die dit zagen gebeuren en die agent was in zijn eentje. Hij moest zich toch een beetje als agent opstellen, dan. De agent en de buurman waren aan het praten over de bon, de buurman wilde hem telkens uitleggen waarom hij zijn auto zo geparkeerd had en de agent wilde daar niet naar luisteren. Hij zei op een gegeven moment tegen de buurman: 'als ik jou de volgende keer tegenkom...'. Hierop werd de buurman boos en zei: 'Ja, wat dan, wat bedoel je, als ik jou de volgende keer tegenkom? Ben je me aan het bedreigen of zo?'

Ik weet niet precies wat hierna nog gezegd is, ik geloof dat mijn buurman zei: 'Ja, 't is wel goed, schrijf die bon maar en ik doe er wel wat mee'. Ik begreep daaruit dat hij dan wel een klacht zou indienen of iets dergelijks.

U vraagt mij wat ik bedoel met intimiderende gezichtstrekken van de agent. Ik bedoel daarmee dat hij aan het treiteren was. Normaal gesproken luisteren agenten wel, maar deze agent luisterde niet, hij deed moeilijk. Hij zei tegen mij: 'je moet een auto gewoon in het parkeervak parkeren'. Maar niemand had er last van. Van een andere agent krijg je hier echt geen boete voor.

U vraagt mij of ik me kan herinneren dat de agent zei dat hij wijkagent was en daarom de buurman wel vaker zou tegenkomen. Ja, dat kan ik me herinneren. Hij had al aan het begin gezegd dat hij wijkagent was. Hij zei tegen de buurman dat hij zijn auto maar beter goed kon parkeren voortaan, 'want je zult me wel vaker tegenkomen'."

G. NADERE REACTIE VERZOEKER

Verzoeker reageerde bij brief van 19 februari 2005 op de door de betrokken ambtenaar en de getuigen afgelegde verklaringen. Verzoeker schreef daarbij onder meer:

"Als eerst sluit ik me aan bij de verklaringen van de getuigen. De verklaring van de agent klopt niet. Ik heb hem niet uitgescholden. Het feit dat hij zegt dat ze vaker iets door de vingers zien, is voor mij duidelijk dat hij mij wel bewust wilde benadelen, waarom geen uitzondering? Ik had immers m'n neus gebroken.

Dat ik nog aan het slapen was omdat ik van te voren niet kon slapen van de pijn, als je dat niet kunt begrijpen mankeert er duidelijk iets aan je verstand, voor mij duidelijk dat je 't niet wilt snappen. Ik ben gewoon onmenselijk behandeld, niet ik maar hij was agressief. Ik had m'n neus gebroken, zware pijnstillers fysiek kapot, hoe kan ik zijn geweest zoals hij

omschrijft?

De auto blokkeerde helemaal niet de doorgang. Ik vertelde hem dat hij niet objectief bezig was en hij werd daardoor meteen agressiever. `Om de hoek parkeren dat is de Y-laan en ook die is helemaal vol 's avonds. Hij weet dat ook wel, dat verklaart hij zelf, dus dat verhaal van om de hoek gaat niet op, want in een straal van 200 meter is het overal vol. En hij weet dat!

Hij heeft me wel degelijk bedreigd, en op mijn vraag werd geen antwoord gegeven, maar zijn intimiderende blik en de toon van zijn stem zegt genoeg, ook voor de omstanders.

Ik ben benaderd door de agent met zijn vooroordelen dit blijkt uit zijn eigen verklaring.

`Binnen de politie staat deze wijk bekend als een impulswijk met nogal wat problemen. Er wonen veel nationaliteiten door elkaar en er is nog al wat criminaliteit.' Wat heeft bovenstaande met mij te maken? Probleemwijk of niet, ik hoor gewoon menselijk behandeld te worden. Maar ja, het ging duidelijk om mijn huidskleur. Zijn optreden is helemaal geen verbetering, geen manier om dingen op te lossen in een probleemwijk. Hij heeft gewoon misbruik van z'n macht gemaakt, hij moest mij bij voorbaat al niet (doordat ik een 'buitenlander' ben) gelukkig waren mensen hier getuigen van.

`Ik kom jou nog wel tegen' staat los van dat hij buurtbrigadier is, of over het fout parkeren! Dat weet ik 100% zeker. Want hij begon persoonlijk te worden."